

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: קסטלנוואבו	שם פרטי: גרשון
----------------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: קסטלנוואבו		בלועזית
שם פרטי איתו נולדתי: גרשון		בלועזית Castelnuovo Gershon
שנת לידה: 1930	מין: זכר	
עיר לידה: רומא	ארץ לידה: איטליה	בלועזית Rome
שם פרטי ושם משפחה של האב: פאולו קסטלנוואבו	שם פרטי ושם נעורים של האם: סילבנה אסקרלי	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: רומא	ארץ המגורים: איטליה	בלועזית Rome
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) השכלה יסודית	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה) תלמיד	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: איטליה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	תאריך השחרור: יוני 1944	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי	שנת עליה: 1945	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה: אוניית "פרינסס – קתלין"

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

גדלתי במשפחה יהודית מתבוללת, משפחה אמידה ולי היו 5 אחים. עד 1938 הכול היה טוב ועם הגעת חוקי הגזע סולקנו מביה"ס. בשנת 1939 ברחנו לאריטריה וב1940 חזרנו כולם למעט אבי לרומא מאחר ונרדפנו באריטריה ע"י האזרחים מאחר וחשבו כי אנחנו איטלקים. בשנת 1943 הייתה סכנת חיים, גרמניה כבשה את איטליה. אימי הפרידה אותנו והחביאה אותנו במקומות מסתור.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

המסתור הראשון שלי היה ברומא אצל כומר בשם בונאיטי אקדמאי ברמה עולמית אשר היה ידיד של המשפחה שלי והוא התנדב לקחת אותי לביתו. בביתו התנהלה מחתרת כנגד הגרמנים (לא יהודים) ועקב המחתרת שהייתה בביתו נאלצתי לעבור למקום מסתור אחר ואז עברתי למנזר שאיני זוכר את שמו שבו כעבור כמה זמן ילד איטלקי גילה שאני יהודי ואב המנזר הסביר לי כי אני חייב במייד לעזוב את המקום. בעזרת ראש המנזר כשאני בן 13 הסתתרת אצל משפחה נוצרית אצל משפחת דנאזה עד סוף המלחמה. לציין כי משפחת דנאזה ובונאיטי זכו להכרה כחסידי אומות העולם. בסה"כ לא היה לי רע אף פעם לא נותרתי רעב או צמא. בד"כ הייתי מסתור בחדרון מאוד מאוד קטן. מה היה חסר לי זה רק משפחתי אשר לא ידעתי היכן היא. היה לי שם בדוי והוא אנטוניו פרוצי.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

בתאריך 4/6/44 נכנסו לרומא האמריקאים וייחד איתם נכנסו חיילי הבריגאדה וביניהם זאב כץ אשר שכנע את אימי לעלות לארץ. כמובן שאימי תמיד ידעה היכן אני ובתום המלחמה חזרה לאסוף אותי. כל חמשת אחיי ו שני הוריי והורי אימי ניצלו. הרבה מדודי ודודותיי נרצחו. כשחזרנו לארץ יצרנו קשר עם אבי והוא עלה לארץ וחבר אלינו. עלינו לארץ באונייה בעיר בארי שבאיטליה כמובן שאת הכרטיסים קנינו ושטנו עד לחיפה. ב 25/3/45 הגענו לחיפה מצד אחד היו בריטים עם רובים וזה הזכיר לי צאת הגרמנים.

נא ספרי/י על חייך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

מי שכבר היה בארץ זלזל וצחק עליי מאחר ולא ידעתי את שפת יושבי הארץ מה גם היו פערים בלבוש ובתרבות בינינו והרגשתי רע בשל כך מה גם שלא הרגשתי בטוח. בגיל 17 התגייסתי לפלמ"ח ונלחמתי במלחמת השחרור, בלחימה על משמר העמק, מבצע דני ופלוגה. ב 1948 הקמנו את קיבוץ יפתח עבדתי 12 שנה במטעים אח"כ מדריך/מורה של נוער במשך 8 שנים ולאחר מכן פעמיים מזכיר הקיבוץ. ובמשך 35 שנה עד 2007 אני עסקתי בתחום העלייה לא"י ע"י משרד החוץ והסוכנות היהודית. ב 1954 התחתנתי ונולדו לי 4 ילדים. כיום יש לי 14 נכדים ונינה אחת.

ראיון: עוז כהן, קיבוץ יפתח, אוגוסט 2013